

Să-ți ajuți ucenicul să dezvolte dragostea față de Scriptură este unul dintre cele mai importante lucruri pe care îl poți face pentru el. Dacă el se îndrăgostește de această carte și începe să o absoarbă cu sete, aceasta va schimba viața lui. Cei mai mulți creștini își aduc aminte de începuturile creșterii lor spirituale din momentul în care au început să citească Biblia. Poți ajuta oamenii cu care lucrezi să înceapă să crească chiar acum.

Biblia este destul de voluminoasă și ideea de a o studia poate fi destul de intimidantă. Un creștin nou poate auzi o varietate de pasaje citate din Ioan, Efeseni, Geneza sau Daniel. El, probabil, nu va avea nici o idee la cine sau la ce se referă aceste titluri. Dacă îi vei oferi o imagine de ansamblu, îi vei oferi, practic, cârlige pe care va putea atârna mesajele ce le va auzi. Aceasta va fi temelia, care îi va ajuta pe termen lung să înțeleagă orice temă ce i se va mai preda. Deschide Biblia ta cu el, arată-i cuprinsul și treci prin Cuvânt pentru a-i explica informația de mai jos.

Structura

Biblia se împarte în două secțiuni de bază: Vechiul Testament și Noul Testament. "Testament" este un alt cuvânt pentru "legământ" sau "promisiune". Astfel, Biblia este o carte despre promisiunea lui Dumnezeu pentru noi. Cea mai mare parte din Vechiul Testament se referă în primul rând la o perioadă de timp de la aproximativ 2500 î.Hr. până la circa 400 î.Hr.. Această parte relatează în special interacțiunea lui Dumnezeu cu poporul evreu. Sunt 39 de cărți sau secțiuni scrise de diferiți autori. Noul Testament are 27 de cărți, care au fost toate scrise între aproximativ 40 și 90 d. Hr. Acestea se concentrează asupra vieții, slujirii și a rolului definitiv a lui Isus Hristos.

Vechiul Testament se împarte în cel puțin trei secțiuni majore. Prima parte (de la Geneza la Estera) conține istoria poporului evreu. Este bine conturată din punct de vedere cronologic și orice altceva ce urmează într-un fel se încadrează în evenimentele descrise în aceste cărți istorice. Secțiunea următoare (de la Iov la Cântarea Cântărilor) este toată poetică. Mare parte din aceasta, deși nu toată, a fost scrisă în timpul domniei lui David și Solomon (aproximativ 1000 de ani î. Hr.). Ultima secțiune (de la Isaia la Maleahi) conține scrierile proorocilor. Ei au scris despre o mulțime de lucruri, însă în mare parte au vorbit despre două catastrofe majore din istoria Israelului. În 722 î. Hr., Israelul a fost distrus de Asirieni; în 586 î. Hr., Babilonul a atacat și a capturat Ierusalimul. Aceste evenimente au fost incredibil de importante în viața lui Israel. În general, profeții au scris pentru a avertiza despre sau pentru a explica aceste evenimente. Ultimul profet, Maleahi, a scris în jurul anilor 400 î.Hr. și de atunci a fost tăcere până la venirea lui Isus.

CUVÂNTUL

SUBIECTUL SĂPTĂMÂNII

Psalmul 138 spune că Dumnezeu a înălțat Cuvântul Său mai presus de toate lucrurile. Din moment ce El îl valorifică atât de mult, este imperativ ca noi, de asemenea, să îl înălțăm. Ai două obiective în această lecție. Primul, să explici structura generală a Bibliei, ca aceasta să nu pară prea complicată; al doilea, să îl motivezi să înceapă a citi desinestătător Biblia.

URMĂTORII PAȘI

Provoacă-l să înceapă să citească câte un capitol din Biblie pe zi. Ar putea începe cu Evanghelia după Ioan. Aceasta are 21 de capitole, deci, în trei săptămâni o citești pe toată. Apoi, i-aș sugera să citească Evanghelia după Luca. Când o termină și pe aceasta, sugereză-i Faptele Apostolilor și apoi Romani. Dar sugereză-i să citească câte o carte pe rând, nu-l împovăra.

Noul Testament, de asemenea, se împarte în trei secțiuni majore. Secțiunea istorică conține patru descrieri biografice ale lui Isus. Acestea sunt Evangheliile după Matei, Marcu, Luca și Ioan. De asemenea, include și cartea Faptele Apostolilor, care este o înregistrare a evenimentelor din primele câteva decenii de după învierea lui Isus. Ca în Vechiul Testament, aproape tot ce urmează are conexiune cu evenimentele, înregistrate în cărțile istorice. Următoarea secțiune (de la Romani până la Iuda), conține epistole sau scrisori adresate liderilor bisericii timpurii, diferitor congregații sau persoane fizice. Ei s-au luptat și au celebrat aceleași lucruri pe care le trăim și noi azi. Secțiunea finală a Noului Testament (Apocalipsa) este, de asemenea, profetie, care este o referință în primul rând la a doua venire a lui Isus și la intervalul dintre cele două venituri ale Lui.

Pe măsură ce explici aceste lucruri, ai putea evidenția câte un pasaj din fiecare secțiune, care este semnificativ pentru tine. Nu ai ca scop să-l înveți din fiecare secțiune. Tu doar vrei să-l ajuți să contureze categoriile în mintea lui. Acesta este scheletul pe care el va zidi tot ce va mai avea de învățat.

Motivarea

Al doilea obiectiv este de a-l motiva să înceapă să citească Biblia. Pentru a realiza aceasta, eu aș face două lucruri. În primul rând, i-aș arăta ce spune Biblia despre ea însăși. Că ea este literalmente Cuvântul lui Dumnezeu, că este adevărată, demnă de încredere, perfectă, vie. Aici găsești enumerate mai multe pasaje pe care le-ai putea împărtăși cu el pentru a demonstra acest lucru: Iosua 23:14, Psalmul 19:7-10, Psalmul 119:160, 2 Tim 3:16-17, Evrei 4:12, 1 Petru 1:23-25, 2 Petru 1:20-21. Alege câteva și ajuta-l să vadă marea valoare a acestei cărți.

Al doilea lucru pe care eu l-aș face este să îi arăt entuziasmul meu propriu. Citește-i un pasaj (sau două) care a fost semnificativ în viața ta. Mie îmi place să le prezint oamenilor pasaje superbe, care arată coerența acestei cărți și care servesc dovadă că au un Autor divin. Dragostea ta pentru Biblie te va ajuta să o înflăcărezi pe a lui.